

Sygn. akt II K 1067/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Polikowska

Protokolant: Joanna Szmel

w obecności asesora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – T. C.

po rozpoznaniu w dniach: 27 listopada 2015 r., 13 stycznia 2016r.

s p r a w y : **A. M.**

syna Z. i S. zd. Z.

urodzonego w dniu (...) w Z.

skazanego prawomocnymi:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 23 marca 2007 r. w sprawie VI K 347/07 za występki z art. 178a § 1 k.k. popełniony dnia 22 marca 2007r. na karę 100 stawek dziennych grzywny liczonych po 10 złotych każda oraz którym orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych za wyjątkiem kategorii C na okres 3 lat;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 29 października 2008 r. w sprawie VI K 710/08 za występki z art. 190 § 1 k.k. popełniony dnia 7 czerwca 2008r. na karę 50 stawek dziennych grzywny liczonych po 10 złotych każda oraz za występki z art. 226 § 1 k.k. popełniony dnia 7 czerwca 2008r. na karę 50 stawek dziennych grzywny liczonych po 10 złotych każda którym orzeczono karę łączną 80 stawek dziennych liczonych po 10 złotych każda;
3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 12 listopada 2008r. w sprawie VI K 610/08 za występki z art. 178a § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony dnia 25 maja 2008r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, którym orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, karę pozbawienia wolności;
4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 22 stycznia 2009r. w sprawie VI K 895/08 za występki z art. 244 k.k. popełniony dnia 18 sierpnia 2008r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, karę pozbawienia wolności zarządzone postanowieniem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 26 marca 2012r. w sprawie II Ko 285/12;
5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 28 października 2011r. w sprawie II K 871/11 za występki z art. 178a § 1 i 4 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony dnia 25 kwietnia 2011r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którym orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat;
6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 5 marca 2013r. w sprawie II K 1748/12 za występki z art. 178a § 4 k.k. popełniony dnia 6 października 2012r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którym orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 lat;

7. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10 sierpnia 2015r. w sprawie II K 581/15 za występki z art. 178a § 4 k.k. popełniony dnia 28 stycznia 2013r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, którym orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 lat.

I. na podstawie art. 85 k.k., i art. 86 § 1 k.k. łączy skazanemu **A. M.** kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt. 4, 6 i 7 części wstępnej wyroku i wymierza mu karę łączną 2 /dwóch/ lat i 10 /dziesięciu/ pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu **A. M.** okres karu już odbytej w sprawie objętej wyrokiem łącznym tj. w sprawie sygn. akt II K 895/08;

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdza, iż pozostałe nie podlegające łączeniu orzeczenia zawarte w wyrokach opisanych w pkt 4,6, i 7 części wstępnej wyroku pozostawia do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałej części postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umarza;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego **A. M.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 1067/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w trakcie rozprawy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. M. urodzony dnia (...) był karany następującymi wyrokami:

8. Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 23 marca 2007 r. w sprawie VI K 347/07 za występki z art. 178a § 1 k.k. popełniony dnia 22 marca 2007r. na karę 100 stawek dziennych grzywny liczonych po 10 złotych każda oraz którym orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych za wyjątkiem kategorii C na okres 3 lat;

9. Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 29 października 2008 r. w sprawie VI K 710/08 za występki z art. 190 § 1 k.k. popełniony dnia 7 czerwca 2008r. na karę 50 stawek dziennych grzywny liczonych po 10 złotych każda oraz za występki z art. 226 § 1 k.k. popełniony dnia 7 czerwca 2008r. na karę 50 stawek dziennych grzywny liczonych po 10 złotych każda którym orzeczono karę łączną 80 stawek dziennych liczonych po 10 złotych każda;

10. Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 12 listopada 2008r. w sprawie VI K 610/08 za występki z art. 178a § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony dnia 25 maja 2008r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, którym orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat,

11. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 22 stycznia 2009r. w sprawie VI K 895/08 za występki z art. 244 k.k. popełniony dnia 18 sierpnia 2008r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, karę pozbawienia wolności zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 26 marca 2012r. w sprawie II Ko 285/12;

12. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 28 października 2011r. w sprawie II K 871/11 za występki z art. 178a § 1 i 4 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony dnia 25 kwietnia 2011r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którym orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat;

13. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 5 marca 2013r. w sprawie II K 1748/12 za występki z art. 178a § 4 k.k. popełniony dnia 6 października 2012r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którym orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 lat;

14. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10 sierpnia 2015r. w sprawie II K 581/15 za występki z art. 178a § 4 k.k. popełniony dnia 28 stycznia 2013r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, którym orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 lat.

Dowód:

- wyrok Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 23 marca 2007 r. w sprawie VI K 347/07 k. 31,
- wyrok Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 29 października 2008 r. w sprawie VI K 710/08 k. 32,
- wyrok Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 12 listopada 2008r. w sprawie VI K 610/08 k. 33,
- wyrok Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 22 stycznia 2009r. w sprawie VI K 895/08 k. 35,
- postanowienie Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 26 marca 2012r. w sprawie II Ko 285/12 k. 36,
- wyrok Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 28 października 2011r. w sprawie II K 871/11 k. 40 - 41,
- wyrok Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 5 marca 2013r. w sprawie II K 1748/12 k. 49-50,
- wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10 sierpnia 2015r. w sprawie II K 581/15 k. 51,

Kary orzeczone wobec skazanego wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 23 marca 2007 r. w sprawie VI K 347/07 w wymiarze 100 stawek dziennych grzywny liczonych po 10 złotych każda,
- Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 29 października 2008 r. w sprawie VI K 710/08 łączna w wymiarze 80 stawek dziennych liczonych po 10 złotych każda,
- Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 28 października 2011r. w sprawie II K 871/11 w wymiarze karę 8 miesięcy pozbawienia wolności

zostały wykonane wobec skazanego. Nie zostało wobec skazanego zarządzone wykonanie kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 12 listopada 2008r. w sprawie VI K 610/08.

Dowód:

- akta Sądu Rejonowego w Lubinie dotyczące wykonania kary grzywny orzeczonej wyrokiem z dnia 23 marca 2007 r. w sprawie VI K 347/07,
- karta dłużnika w aktach Sądu Rejonowego w Bolesławcu w sprawie VI K 710/08,
- informacja z systemu (...) dotycząca wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 28 października 2011r. w sprawie II K 871/11 k. 68,

Środki karne orzeczone wobec skazanego A. M. wyrokami Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 23 marca 2007 r. w sprawie VI K 347/07 w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych za wyjątkiem kategorii C na okres 3 lat oraz Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 12 listopada 2008r. w sprawie VI K 610/08 w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, zostały wykonane wobec skazanego.

Nie zostały natomiast wykonane wobec skazanego A. M. środki karne orzeczone wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 28 października 2011r. w sprawie II K 871/11 w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat,
- Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 5 marca 2013r. w sprawie II K 1748/12 w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 lat,
- Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10 sierpnia 2015r. w sprawie II K 581/15 w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 lat.

Dowód:

- zawiadomienie o wykonaniu środka karnego k. 40 akt sprawy VI K 347/07 Sądu Rejonowego w Lubinie,
- zawiadomienie o wykonaniu środka karnego w aktach sprawy VI K 610/08 Sądu Rejonowego w Bolesławcu,
- informacja Starostwa Powiatowego w Z. z dnia 15 grudnia 2015 r. k. 71,

Skazany A. M. odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu w sprawie sygn. akt VI K 895/08. W warunkach izolacji więziennej przebywa od dnia 01 maja 2015 r. Jego dotychczasowe zachowanie określić należy jako dobre. Nie zachodziła potrzeba wymierzania wobec niego kary dyscyplinarnej, dwukrotnie był nagradzany. W oddziale mieszkalnym funkcjonuje zgodnie, nie jest konfliktowy. W stosunku do przełożonych i funkcjonariuszy przyjmuje postawę regulaminową. W miejscu zamieszkania dba o czystość i porządek. Nie przejawiał zachowań agresywnych i nie zaszła konieczność stosowania wobec w/w środków przymusu bezpośredniego. Jest zatrudniony nieodpłatnie w magazynie żywnościowym. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowanego oddziaływania i stara się wywiązywać z nałożonych obowiązków. Nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej. Kontakt zewnętrzny utrzymuje w formie widzeń i rozmów telefonicznych oraz korespondencji z najbliższą rodziną – rodzicami i konkubiną. Nie był odwiedzany. Nie korzysta z widzeń i przepustek poza terenem zakładu karnego. Z uwagi na okoliczności popełnienia czynu i bezkrytycyzm wobec nadużywania alkoholu prognoza społeczno – kryminologiczna jest dla skazanego negatywna.

Dowód:

- opinia o skazanym Dyrektora Aresztu Śledczego w D. k. 16.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 19 ust 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r.) przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Wskazana ustawa weszła w życie w dniu 01 lipca 2015 r. Ostatni wyrok skazujący został wydany wobec skazanego A. M. w przez Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze w sprawie sygn. akt II K 581/15, w dniu 10 sierpnia 2015 r. Zachodzą zatem w niniejszej sprawie podstawy do rozważenia, która z ustaw – obowiązujące poprzednio, czy też obowiązująca obecnie jest względniejsza dla skazanego. Sąd jest bowiem zobowiązany do rozstrzygnięcia kolizji ustaw w czasie, tj. musi wybrać regulację dla sprawcy względniejszą z punktu widzenia orzekania kary łącznej (Komentarz do kodeksu karnego część ogólna, tom II, pod red. prof. UW dr hab. Michała Królikowskiego, prof. UAM dr hab. Roberta Zawłockiego, rok wydania: 2015 Wydawnictwo: C.H.Beck, Wydanie: 3). W orzecznictwie Sądu Najwyższego również utrwalony jest pogląd, iż zasada wyrażona w art. 4 § 1 k.k. musi być respektowana także przy orzekaniu kary łącznej. Niezależnie bowiem od stosowanej przez sąd wydający wyrok łączny zasady kształtowania kary łącznej, sąd ten w tym zakresie na nowo dokonuje aktu wymiaru kary, zwanej w tym wypadku karą łączną. Winien zatem z jednej strony respektować prawomocność „łączonych” wyroków, ale z drugiej również ewentualną zmianę stanu prawnego, jeżeli

zmiana ta dotyczy na nowo kształtowanych – w myśl reguł wyznaczonych przepisami Kodeksu karnego – składników wymiaru kary i jest to zamiana korzystna dla sprawcy (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 1995 r. I KZP 12/95 Wokanda 1995/8/17, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 1995 r. II KRN 2/95, OSNKW 1995/3-4/17, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 06 maja 1974 r. II KRN 10/74 Lex nr 21625).

Stosownie do art. 569 § 1 k.p.k., w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r., wyrok łączny wydawany był w przypadku zachodzenia warunków do orzeczenia kary łącznej. Sąd wydawał wyrok łączny z urzędu lub na wniosek skazanego albo prokuratora. W razie istnienia warunków do wydania wyroku łącznego jego wydanie było obligatoryjne. W zakresie postępowania o wydanie wyroku łącznego nie obowiązywała zasada skargowości i Sąd obowiązany był wydać wyrok łączny obejmujący także prawomocne orzeczenia nie wskazane we wniosku skazanego, o ile spełnione były przesłanki z art. 85 k.k. Stosownie zaś do treści art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. Sąd orzekał karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju, albo inne podlegające łączeniu. Potrzeba wydania wyroku łącznego zachodziła wówczas, gdy sprawca przed datą pierwszego wyroku skazującego popełnił wiele przestępstw, ale z różnych przyczyn, nie został za nie skazany jednym wyrokiem, lecz wieloma wyrokami. Rodziło to konieczność w wyroku łącznym takiego łączenia kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, jak miałyby to miejsce, gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu, a więc łączenia je w taki sposób, w jaki zostałyby połączone w pierwszym wyroku skazującym. Oznaczało to, że granicą wyznaczającą możliwość łączenia kar w wyroku łącznym jest data wydania pierwszego wyroku skazującego. Przestępstwa popełnione po tej dacie mogły tworzyć odrębny zbieg, skutkujący orzeczeniem odrębnej kary łącznej.

Przepis art. 89a § 1 k.k. stanowił, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Przepis ten wprowadzony został ustawą z dnia 05 listopada 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – Kodeks karny wykonawczy, ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r., Nr 206, poz. 1589 z późn. zm.) Weszła ona w życie dnia 08 czerwca 2010 r. Obowiązujący przed tą datą art. 89 § 1 k.k. stanowił, iż w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności, ograniczenia wolności albo grzywny z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 69. Zatem istniała możliwość łączenia kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania oraz bezwzględnych kar pozbawienia wolności orzeczonych za występki popełnione przed tą datą tylko, jeśli Sąd orzekał karę łączną z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Wydając w niniejszej sprawie wyrok łączny Sąd ustalił, iż według przepisów obowiązujących poprzednio realny zbieg przestępstw zachodził pomiędzy czynami, za które skazanemu A. M. zostały orzeczone kary pozbawienia wolności:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 12 listopada 2008r. w sprawie VI K 610/08 za występki z art. 178a § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony dnia 25 maja 2008r. w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 22 stycznia 2009r. w sprawie VI K 895/08 za występki z art. 244 k.k. popełniony dnia 18 sierpnia 2008r. w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 26 marca 2012r. w sprawie II Ko 285/12.

Kary wymierzone skazanemu A. M. tym wyrokami mimo, iż zachodził realny zbieg przestępstw, nie mogą podlegać połączeniu gdyż kara orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 12 listopada 2008r. w sprawie VI K 610/08 jest z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a w ocenie Sądu nie zachodzą przesłanki do warunkowego zawieszenia wykonania ewentualnej kary łącznej.

Przepis art. 89a § 1 k.k. nie obowiązywał w dacie dopuszczenia się przez A. M. występków, za które został on skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 12 listopada 2008r. w sprawie VI K 610/08 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 22 stycznia 2009r. w sprawie VI K 895/08. Ustawa nowelizacyjna z dnia 05 listopada 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy – Kodeks karny wykonawczy, ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r., Nr 206, poz. 1589 z późn. zm.) oprócz art. 12, nie zawiera w zakresie dotyczącym niniejszej sprawy przepisów przejściowych. Zgodnie z jego brzemieniem w razie wątpliwości czy stosować przepisy dotychczasowe, czy przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się przepisy nowe. Przepis ten jednakże może być stosowany wyłącznie w razie wątpliwości, których nie można usunąć w drodze wykładni przepisów prawnych. Na gruncie niniejszej sprawy jednakże konkurencję ustaw można usunąć wynikająca z art. 4 § 1 k.k. norma kolizyjna. Do czynów popełnionych przed dniem 08 czerwca 2010 r., jako dniem wejścia w życie tej zmiany, należy stosować ustawę względniejszą, co Sąd uczynił w niniejszej sprawie.

W stanie prawnym obowiązującym przed wejściem w życie ustawy nowelizacyjnej z dnia 05 listopada 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy – Kodeks karny wykonawczy, ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r., Nr 206, poz. 1589 z późn. zm.) jak zostało to wskazane wyżej, w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i bez warunkowego zawieszenia jej wykonania nie było dopuszczalne orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, w wyroku łącznym. W judykaturze wyrażono pogląd, iż przy odmiennej interpretacji przepisów o karze łącznej w brzmieniu sprzed tej nowelizacji nie zostałyby zachowane wymóg niepogarszania sytuacji skazanego wskutek orzeczenia kary łącznej, a także byłoby to skryte obejście warunków zarządzenia wykonania kary jednostkowej, której wykonanie zostało warunkowo zawieszono (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 27 marca 2008 r. II Aka 40/08, KZS 2008/6/39, uchwała Sadu Najwyższego z dnia 27 marca 2001 r. I KZP 2/01, OSNKW 2001/5-6/41). W przypadku zatem gdy Sąd stwierdzał w takiej sytuacji brak przesłanek do zawieszenia ewentualnej kary łącznej za zbiegające się przestępstwa, za które wymierzono kary podlegające łączeniu z warunkowym i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, zobligowany był na podstawie art. 572 k.p.k. umorzyć postępowanie wobec braku warunków do wydania wyroku łącznego.

Jako, iż Sąd nie stwierdził przesłanek do warunkowego zawieszenia A. M. kary łącznej za zbiegające się przestępstwa, za które wymierzono kary podlegające łączeniu z warunkowym i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, niedopuszczalne było w niniejszej sprawie połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 12 listopada 2008r. w sprawie VI K 610/08 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 22 stycznia 2009r. w sprawie VI K 895/08 i stąd postępowanie w tym zakresie zostało umorzone.

Kolejnym wyrokiem, który określa nowy realny zbieg przestępstw jest wyrok Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 5 marca 2013r. w sprawie II K 1748/12. Sąd ustalił bowiem, iż możliwe jest połączenie skazanemu kar pozbawienia wolności w wymiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 5 marca 2013r. w sprawie II K 1748/12 oraz 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10 sierpnia 2015r. w sprawie II K 581/15. Sąd mógłby zatem łącząc wskazane kary pozbawienia wolności kary wymierzyć skazanemu karę łączną w wymiarze od 10 miesięcy do 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności. Łączeniu polegałby też orzeczone wskazanymi wyrokami środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 lat. Stosownie bowiem do art. 90 § 2 k.k. w razie orzeczenia za zbiegające się przestępstwa pozbawienia praw publicznych, zakazów lub obowiązku tego samego rodzaju, sąd stosował odpowiednio przepisy o karze łącznej. Zatem łącznie ten środek karny mógłby zostać orzeczony wobec skazanego na okres od 6 lat do 12 lat.

W ocenie Sądu za względniejsze dla skazanego uznać jednak należy zastosowanie w niniejszej sprawie przepisów obecnie obowiązujących. Obecnie bowiem stosownie do art. 569 § 1 k.p.k. jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej

instancji, orzekający kary podlegające łączeniu. Zgodnie z art. 85 § 1 - 3 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Podstawą orzeczenia jednej kary łącznej nie może być kara wymierzona za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia przestępstwa, lub karą łączną, w skład której wchodzi kara, która była wykonywana w chwili popełnienia czynu.

Uwzględniając powyższe Sąd doszedł do przekonania, iż możliwym jest połączenie skazanemu A. M. kar pozbawienia wolności orzeczonych:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 22 stycznia 2009r. w sprawie VI K 895/08 za występki z art. 244 k.k. popełniony dnia 18 sierpnia 2008r. w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 26 marca 2012r. w sprawie II Ko 285/12, a którą skazany obecnie odbywa - od dnia 21 lipca 2015r,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 5 marca 2013r. w sprawie II K 1748/12 za występki z art. 178a § 4 k.k. popełniony dnia 6 października 2012r. w wymiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany będzie odbywał od dnia 27 listopada 2016 r.,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10 sierpnia 2015r. w sprawie II K 581/15 za występki z art. 178a § 4 k.k. popełniony dnia 28 stycznia 2013r. w wymiarze 3 miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany będzie odbywał od dnia 23 września 2017 r.

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Jeżeli suma orzeczonych kar pozbawienia wolności wynosi 25 lat albo więcej, a chociażby jedna z podlegających łączeniu kar wynosi nie mniej niż 10 lat, sąd może zgodnie z art. 86 § 2 k.k. orzec karę łączną 25 lat pozbawienia wolności. Jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej dopuszczalne jest stosowanie zasady pełnej absorpcji lub kumulacji to jednak są to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują zastosowanie w zupełnie wyjątkowych, nietypowych sytuacjach. Całkowitą absorpcję można zastosować albo wtedy, gdy wszystkie czyny wykazują bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo orzeczono za niektóre z czynów kary tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś inne szczególne okoliczności dotyczące osoby sprawcy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 r. OSNKW 1984/5-6/65, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 1986 r. OSNKW 1986/10-11/128, wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 13 marca 2003 r. II AKa 122/03, Prok. i Pr. – wkł. 2004/3/27, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 września 2003 r. VKK 211/03, Prok. i Pr.- wkł. 2004/4/3, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13 listopada 2003 r. II AKa 339/03 Lex nr 183336, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2004 r. WA 66/03 OSKwSK (...)).

Sąd, mając na względzie powyższe, był władny wymierzyć skazanemu karę łączną w granicach od 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 3 lat 7 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając skazanemu A. M. karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności Sąd kierował się tym, iż kary wymierzone skazanemu w wyrokach podlegających połączeniu dotyczyły przestępstw godzących w różne dobra chronione prawem. Mając na uwadze powyższe, nie było podstaw do wymierzenia kary pozbawienia wolności ani przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji, ani przy zastosowaniu zasady kumulacji. Sąd uznał, iż w tych okolicznościach, sprawiedliwe będzie zastosowanie zasady absorpcji i wymierzenie skazanemu kary łącznej w wymiarze 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu kara ta będzie wystarczająca dla osiągnięcia zakładanych wobec skazanego celów kary zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej. Na taki wymiar kary miała również wpływ negatywna prognoza społeczno - kryminologiczna jaką skazany posiada w jednostce penitencjarnej.

Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu A. M. okres kary już odbytej w sprawie objętej wyrokiem łącznym tj. w sprawie sygn. akt II K 895/08. Skazany bowiem karę tę odbywa od dnia 21 lipca 2015 r.

Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. Sąd pozostałe nie podlegające łączeniu orzeczenia zawarte w wyrokach opisanych w pkt 4,6, i 7 części wstępnej wyroku łącznego pozostawił do odrębnego wykonania.

Na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd w pozostałej części postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umorzył.

Uwadze Sądu nie uszło, iż wobec skazanego A. M. orzeczone zostały też środki karne w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Skoro Sąd zastosował jako względniejsze dla skazanego przy wymierzaniu kary łącznej przepisy ustawy obowiązującej obecnie, zobligowany był też stosować te przepisy w zakresie rozstrzygania o możliwości łączenia środków karnych orzeczonych wskazanymi wyrokami.

Z treści art. 90 § 2 k.k. wynika, iż w razie orzeczenia za zbiegające się przestępstwa pozbawienia praw publicznych, zakazów lub obowiązku tego samego rodzaju, sąd stosuje odpowiednio przepisy o karze łącznej. Nie można mieć wątpliwości, że odesłanie to dotyczy art. 85 k.k. - przewidującego ogólne warunki orzekania kary łącznej oraz art. 86 § 1 k.k. - przewidującego zakres możliwej do orzeczenia kary, zgodnie z którym karę wymierza się w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy (Komentarz do kodeksu karnego część ogólna, tom II, pod red. prof. UW dr hab. Michała Królikowskiego, prof. UAM dr hab. Roberta Zawłockiego, rok wydania: 2015 Wydawnictwo: C.H.Beck, Wydanie: 3) Art. 85 § 3 k.k. stanowi, iż podstawą orzeczenia jednej kary łącznej nie może być kara wymierzona za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia przestępstwa, lub karą łączną, w skład której wchodzi kara, która była wykonywana w chwili popełnienia czynu. Mając zatem powyższe na uwadze Sąd uwzględnił iż dotychczas nie zostały wykonane wobec skazanego środki karne w postaci zakazu prowadzenia pojazdów orzeczone :

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 28 października 2011r. w sprawie II K 871/11 w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 5 marca 2013r. w sprawie II K 1748/12 w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 lat,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10 sierpnia 2015r. w sprawie II K 581/15 w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 lat.

Wskazane środki karne nie mogły podlegać łączeniu.

Czynu, za który skazanemu wymierzono środek karany w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat A. M. dopuścił się w dniu 25 kwietnia 2011 r. W tym czasie – do dnia 20 listopada 2011 r. - wykonywany był wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie sygn. akt VI K 610/08. Wyrok Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 28 października 2011r. w sprawie II K 871/11 którym orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat uprawomocnił się z kolei dnia 05 listopada 2011 r. Czyny z art. 178a § 4 k.k., za które zostały orzeczone środki karne wyrokami wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 5 marca 2013r. w sprawie II K 1748/12 oraz Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10 sierpnia 2015r. w sprawie II K 581/15 popełnione zostały odpowiednio dnia 6 października 2012r. i dnia 28 stycznia 2013r., a więc w czasie wykonywania wobec skazanego środka karnego orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 28 października 2011r. w sprawie II K 871/11.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego A. M. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych. Skazany, jak wynika z opinii z placówki penitencjarnej, jest zatrudniony w magazynie żywnościowym, nieodpłatnie. Uiszczenie zatem przez skazanego kosztów sądowych w niniejszej sprawie uznać należy za zbyt uciążliwe. Zaistniały więc przesłanki wskazane w art. 624 § 1 k.p.k.